

De cirkel is rond

Thursday, December 24, 2015

***Achtergrond:** Het eerste deel van mijn carrière speelde zich af in de switching, meer bepaald in de operations van de digitale telefooncentrales van het type EWSD. Na ruim tien jaar kreeg mijn loopbaan een andere wending en ging ik mij toeleggen op xDSL netwerken. Nog eens zoveel jaren later keerde ik terug naar 'mijn' EWSD centrale, niet meer om het onderhoud te doen, wel op ze af te schakelen in het kader van het switching outphasing project.*

Het was donderdag met vijftien graden de warmste 17 december sinds de waarnemingen, het zoveelste weerrecord in korte tijd dat weer aan diggelen lag. De winterse toestanden zijn ver weg als ik het Belgacom gebouw in het Diestse stadscentrum binnenstap. Het is vandaag zelfs warmer dan die lentedag 25 jaar geleden, als ik voor het eerst de EWSD centrale van Diest bezocht. Ik zat toen midden een intensief trainingstraject voor sectiechef geprogrammeerde commutatie aan de TT school: structuur van het telefonienet, signaleringstechnieken, hardware van alle EWSD modules, software en databasecommando's. Af en toe werd die 3 maanden-durende lessenreeks eens onderbroken door een (vrije?) studiedag, die we dan op onze toekomstige werkplek mochten doorbrengen.

Niets in deze voormalige hoofdplaats van het exploitatiecentrum Diest doet nog terugdenken aan de bedrijvigheid van weleer. Geen tot de nok geladen Renault R4'kes (met versnellingen aan het stuur) waarmee techniekers telefoon- en faxlijnen gingen installeren, geen ratelend geluid van de camionetten die 's morgens warmdraaiden terwijl de chauffeurs rustig hun tachograaf schijf wisselden, geen collega's die hun dienstauto binnenbrachten voor een smerbeurt in de RTT garage, ...

Neen, vandaag ligt het Belgacom gebouw er wat verlaten bij. In de burelen op het gelijkvloers waar begin jaren 90 de uitvoerende diensten van de netten zaten en lassers en mechaniciens als mieren 's morgens naar toe gezogen werden om hun werkbevel te komen ophalen, is nu een teleworking site ondergebracht. Op de plaats van het tekenbureau van DSN op het eerste verdiep, bevindt zich nu de nieuwe SpearIT-afdeling van Proximus. De mooi geboende houten parketvloer van vroeger is vervangen door vast tapijt en een snooker pool moet de nieuwe Cloud-boys hun vorige locatie van Telindus in Haasrode doen vergeten. Enkel de bovenste verdieping met de technische apparatuur is het enige overgebleven bewijs van telecom-activiteit.

'Den otomatik'

Als jonge bleu viel ik die ochtend direct op tussen de al wat oudere werknemers. Vrije plaatsen in het EC waren schaars en pas na ettelijke jaren op de wachtlijst gestaan te hebben, kreeg je die lang verhoopte overplaatsing van het verre Brussel naar het dichterbij Diest. Ik herinner mij nog levendig het antwoord toen ik op zoek was naar de centrale. "*Den Otomatik? Wel menneke, de nief central is oep 't twiede*", klonk het in het Diesters dialect. Ik merk dat de trappenhal nog steeds dezelfde kleur heeft en ook in de switching zaal op het tweede verdiep is er nauwelijks wat veranderd. De jaloezieën waarmee ik destijds de eerste lentezon buitenhield, zijn intussen uitgerafeld en gescheurd, op de venstertabletten getuigen vergeelde kettingformulieren met foutberichten van de EWSD centrale uit haar jongere jaren, de tegels van de verhoogde vloer hobbelen onverhoeds als je er overstapt, de grote koelingsinstallaties ronken nog steeds even hard als toen en de geur van de gekoelde lucht doet me, net zoals de madeleine bij de Franse schrijver Proust, terugdenken aan herinneringen van een ver verleden als beginnende sectiechef in Diest.

Het is opmerkelijk hoe het leven intussen doorkachelde. In onze onwetendheid dachten we dat de hoogdagen van de switching zouden blijven duren.... Maar de 50.000 PSTN lijnen bediend door dit EWSD zonecentrum werden op een periode van twee jaar stukje bij beetje overgenomen door AGW apparatuur van Huawei. Telefoonoproepen worden voortaan afgewikkeld via het IMS platform van Alcatel-Lucent. De TDM centrale van Siemens-ATEA die ik altijd met veel naarstigheid en vlijt heb onderhouden (samen met vaste techniker Louis B.), wordt bij het grof huisvuil gezet. De EWSD had nochtans geen spat aan schoonheid en degelijkheid ingeboet na al die jaren. En toch moest die weg? Ja, het *switching outphasing* plan was even duidelijk als onafwendbaar. Ik krijg vandaag de bedenkelijke eer de levensader door te knippen. "De 48 Volt mag er volledig af", hoor ik IPP techniker Kristiaan zeggen. Voor hem - met een S12 achtergrond - wordt dit een job als een ander. Voor mij is het even slikken en stilstaan dat een kwart eeuw zo omgevlogen is. Met enige bedeesdheid en het hoofd wat naar beneden begin ik mee de voedingen af te schakelen en de zekeringen los te draaien.

Een dik uur later staan, na 27 jaar, alle rekken terug zonder spanning: de EWSD heeft haar laatste adem uitgeblazen. Ze zo afgesneden te zien van haar levenslijn, doet niet meer denken aan de grandeur van de commutatie. "**18/12/2015 10.30 uur: einde EWSD,**" noteer ik in het lijvige logboek dat bij de centrale ligt. Wie had dat in juli 1988 kunnen denken wanneer de ATEA techniker van dienst met heel sierlijke letters in dat zelfde logboek euforisch noteerde dat zijn eerste interzonale testoproep via de EWSD geslaagd was?

Koffie en taart

Voor mij is vandaag de cirkel rond. Wat we nooit voor mogelijk hielden, is gebeurd: gedaan met EWSD. En ze kan in tegenstelling tot de leden van K3 niet ingeruild worden voor jongere exemplaren. Alles is eindig, realiseer ik me nuchter. De centrale die ik jarenlang heb onderhouden, heb ik vandaag eigenhandig afgezet. Ik moet nog even bekomen van mijn kindermoord, maar niemand die daar getuige van is. In de gloriédagen van de switching was er koffie en taart als een oude centrale werd overgenomen door een nieuwe en kwamen de directeurs vanuit de 'Wetstraat' in Hasselt altijd eens poolshoogte nemen.

Na het afvoeren van de EWSD rekken zal het gebouw grotendeels leeg zijn en geduldig wachten tot de dag dat ook de AGW *obsolete* zal zijn. Wedden dat daar geen 25 jaar zal over heen gaan want het gaat snel in de huidige telecomwereld. De roze wolk waarop we nu zitten met AGW, zal straks ook wel verdampen. Geen enkele technologie heeft nog het lange leven, zelfs de Chinese ersatz niet. Misschien had ik maar beter voor pottenbakker of boswachter moeten studeren, een beroep dat je tot aan je pensioen kon blijven beoefenen.

Als ik die middag de metalen poort van het gebouw achter mij dichtsla, hoor ik middelbare schoolstudentes op de tegenover gelegen speelplaats kirren van geluk om hun goed Kerstrapport. Ik bedenk dat er straks voor hen wel koffie en taart zal zijn.

by PIOT Danny at 3:45 PM in Mijmeren over EWSD